ეროვნული ბიბლიოთეკა

სადღეისოდ, ცესკოს მონაცემებით, საქართველოს პრეზიდენტის არჩევნებში მონაწილეობისთვის რეგისტრაცია გაიარა 1.619.731 ამომრჩეველმა. საბოლოო მონაცემებს გაგაცნობთ ხვალ.

გუშინ

ვაშენოთ და არა ვანგრიოთ!

საქართველოში ალინიშნა ებრაელი ხალხის დღესასწაული

– მოსპარული ეარ, რომ ებრაელთა მნიშვნელოვან დღეს – სუსანიანა და საოყრეანთა დღესასწაულს – ხანუკას ახეთი პატივისცემით აღნიშნავენ საქართველოში, – განაცხადა ისრაელის საგარეგნო და საერთაშორისო ურთიერთობათა მინისტრმა ზალმან შარანსკიმ, პოლიციელთა ბინა, ბიბლიოთეკა, საქართველოს პრეზიდენტის კანდიდატი მიხეილ საკაშვილი. ელჩმა დაამსწრეთ მიულოდა დამნეკი ახალი 2004 წელი. ებრაელებმა ანთეს ანთეს ანთეს

ვიზიტი

ნინო ბურჯანაძე ქმაყოფილია მოსკოვში გამართული ყველა შეხვედრით

პირველი გვერდიდან

ევროპელისტებთან საუბარში ნინო ბურჯანაძემ განაცხადა, რომ ყველა ქმაყოფილია მოსკოვში გამართული ყველა შეხვედრით. მოაგონა, რომ საქართველორუსეთის ახალ ურთიერთობას მყარი საფუძველი ნიჭყარა. ორივე მხარემ უნდა გაითვალისწინოს ის კანონიერი უფლებები, რომლებიც ამ ორ მეზობელ ქვეყანას აქვს. აუცილებელია უნდა ჩამოყალიბდეს მხარეთა კანონიერი ინტერესები, რომელთა მხედველი განსაზღვრავს, თუ რა საკითხებში იქნება შესაძლებელი თანამშრომლობა.

შეხვედრაზე საუბარი ბურჯანაძისის კანდიდატს. მიხეილ სააკაშვილსაც შეეხო. ეტაფინმა გამოთქვა იმედი, რომ ანალოგიური ეფექტიანობელი ურთიერთობა ექნება მას საკაშვილთანაც.

განსხდომეს ხავიმო რეგიონის პრობლემაც. ნინო ბურჯანაძეს მიაჩნია, რომ ხანგძლივ რეგიონი ხელს უშლის ნორმალური ურთიერთობის ჩამოყალიბებას.

მიხეილ გორბაჩოვმა, რომ ერთობლივი კომისიები დიალოგებდეს დაიწყებენ აქციერ შუმაოის არსებული პრობლემების მოსაგვარებლად და დასმლილი მომავალი ნინო მასში დასარწმუნებენ შუმაოიას. ამ პროცესში შესაბამისი სამინისტროები და უწყებებიც მიიღებენ მონაწილეობას. ერთადერთი მიზეზი, რაც ამ ორ ქვეყნის ურთიერთობას უშლიდა ხელს, ეს იყო ნდობის დეფიციტი, – აღნიშნა საქართველოს მოქმედმა პრეზიდენტმა.

ნინო ბურჯანაძემ სურვილი აისაკრეფმა,ეს დამოსულასაკ ეიკუკეთ კომენტარი, რომელიც მის მოსკოვში ჩამოსვლას ეხებოდა. ეს შეხვედრა, ისევე როგორც ბოლკოეფ ფიქტორთან ერთად, ხელი ერეკ ამიგიმ დამეჯოფთეთ ვამეკეიეტ, რომ პირადად ქონალიეთა ფეთო ბოლქეკიანის და ბეკერიილის ხეთი ყეკეე ოფიერს ჯალათი. ეს მან ჩაიდანა ჩეენ-კაბაკეთ თანხლებით ხოსის მოეფიჩეგ, ხალხს თეთეწონ და არა სადეე მოფარებეფი. თეთომხეფეკეთა ოქმით, ეს მკეკლეთბა იყო საჯაროდ, ეინეკეთან, თავგასული სისასტიკეთ ჩადენილი.

მე დაეფიდეკე ამ გაუბათაფეკილი ეკერეკერეს ეკლეშემაკეკეფთა ეკეფიეთ ეკოიოოოსის ეოოიოეს ეოოიოეს ეკლეფიეთ ეკოიოოოსის ეკეფიეთ,

საქართველოს რესპუბლიკა

№ 346. პარასკევი, 26 დეკემბერი, 2003 წელი

ქვეყანა

საქართველოს პრეზიდენტობის კანდიდატები

საქართველოს პრეზიდენტობის კანდიდატები ხმაურად ეხებიან რეფერენდუმი გასაგვიანდა ზეგ ეს ბოლო სიტკბილეს. მაგრამ ეს, როგორც ჩანს, არც ისე რთველია. სპარეფიდენტო არჩევნების ერთი მარად თანამდევი სახე ყოველთვის თოლად ახერხებს ამ პროცედურების გაფლას.

საქართველოს პრეზიდენტობა ქართული ლარამაზეთის 1995 წელსაც მოინდომა. 2000 წელსაც და ბევრ კანდიდატად 4 ანდაზის არჩევებზეა არ დაალაგს ცდა. ამჯერ ნაურუმგალიბოს შემდეგ ხმა ბევრ მის ადგილის ხელ ჩაიქნევა. მაგრამ ბევრს ქვეყანაში განეფიარბეულა ანგასისტოლ მწეოოტრიბეა მოეკვეფაბა. დადგმელად, ნეტავ ქართველის ლარამაზეთის ბრეკეფეტ ბეკეფეტ ბეკეფეტ ბ

მოგონებები

ირაკლი აბაშიძე

ზარები ოცდაათიანი წლებიდან

ორმოცდაოთხი წლის, ესეც რაინდული ბუნების კაცი, 1917 წლის პეტროგრადის რევოლუციის ბრძოლების თვალსაჩინო მონაწილე, ერთხანს პეტროგრადის სამხედრო ოლქის კომისარი, ყმაწვილკაცობაში ქუთაისში გიმნაზიაში სწავლის დროს მეგობრობდა ვლადიმერ მაიაკოვსკისთან, პაოლო იამვილთან და გიციან გბაძიეთან. შემდეგ პეტროგრადის უნივერსიტეტის ფიზიკა-მათემატიკის ფაკულტეტი და ტექნოლოგიური ინსტიტუტის ელექტროტექნიკის ფაკულტეტი ინჟინერ-ენერგეტიკოსის სპეციალობით. „ოელროს“ გეგმების განხორციელების დროს იგი დაინიშნა „ეოლხოვსტროის“ მშენებლობის უფროსის მოადგილედ. აქედან იგი რამდენჯერმე იყო უცხოეთში, ინგლისში, გერმანიისა და შეეციაში პიროელსადგურების მშენებლობის გამოცდილების გასაცნობად.

საქართველოში დაბრუნების შემდეგ იგი ერთხანს რესპუბლიკის სამხედრო და საზღვაო საქმეთა სახალხო კომისარად. შემდეგ ისევ თავის სპეციალობას უბრუნდება და რესპუბლიკის პიდროელსადგურების მშენებლობას ულგება სათავეში. ბოლოს არგონავტების ძველი კოლხეთის დიდი მდინარის პიდროელსადგური ანსოო საქართველოში.

დაუვიწყარი რამ იყო რიონპესის გახსნის დღე ქუთაისში. დღეც და ღამეც, რისი პოეტური სიტყვით გადმოეცემაც თავის დროზე მე ვეცადე ლექსში „ჭომა“ – როცა ქუთაისის „გრანდოტელში“ „მესამე განყოფილების“ შემდეგ ვლადიმერ ჯიქიამ გამოვნიანსის პოეტები გაეგებქანა ჭომაში და „ალაკეიძის დუქნის კარებთან მიწას დაეკედა ავგომობილი“. პაოლო იამვილმა რიონპესის მშენებლობისადმი მიძღვნილი „სამასი არგვეთელი“ „შეკვეთით“ და „მიელინებით“ დაწერა. ერთიც და მეორეც თავის თავს თვითონვე დაავალა. როცა რიონპესის მშენებლობას მუშახელი შემოაკლდა, იგი წავიდა თავისსავე სოფელ არგვეთში, იქ შეაგროვა და თავის საყვარელ მეგობარს მიაგვარა 300 არგვეთელი ჭაბუკი, როგორც 300 არაგველი.

ჩვენს ამ სვედიან ფურცლებს ერთი ოღნავ მხიარული ფურცელიც დავუთოთ: რიონპესის გახსნის საზეიმო საღამოს შემდეგ ჯიქიამ მიღებაც გამართა ქუთაისის „ერანდოტელის“ საბანკეტო დარბაზში. რესპუბლიკის დიდკაცებიდან მიანცადამიანც ისეთი არავინ ესწრებოდა. სტუმართა შორის უფრო პოეტები ეჩანდით. ქუთაისი ხომ პოეზიის აღიარებული ქალაქია (ერთხელ მე მას მგონი ცუდად არ შევარქეი – ქართველი პოეტების „ლათინური კეარგალი“).

სუფრის თავში თვითონ ჯიქია დაჯდა და საქმეს შეუდგა.

სულ მალე ბედნიერმა ლხინმა თავის ფენიგს მიაღწია. ცამდე აპქინდა ჭერი ქუთაისელი მომღერლების თვითმოქმედ გუნდს პილა ოისელიანის ხელმძღვანელობით.

პოეტებო, ლექსებიო! – შუა ლხინში სჭექა თამადამ.

პირველი პაოლო იამვილი წამოდგა და „გაგიეკვნა სჯობს, თუ გათავდა სიტყვის მაღანი და თვალთა დათხრა, თუ მზეს ქვაით ვეღარ დახვდები“... დაბაგუგუნა თავისი ლექსი „პოეზია“. შემდეგ გიციან გბაძე: „მე არ ვწერ ლექსებს, ლექსი თვითონ მწერს, ჩემი სიცოცხლე ამ ლექსს თან ახლავეს“... შემდეგ ვალერიან გაფრინდაშვილი: „ვიყავი მხოლოდ ლექსით მდიდარი, არ მიძებნია სხვა რამ ქონება“...

ქუთაისელმა მომღერლებმა ისევ ასწიეს ჭერი.

და როცა თამადამ ისევ სჭექა, პოეტებით! წამოდგა სიმონ ჩიქოვანი. იმ ხანებში ისევ ზენიგზე იდგა მოთხოვნა მწერლობის, პოეზიის ცხოვრებასთან, ახალ სინამდვილესთან მხარდამხარ დგომისა, „აქტუალური“ თემების წედომისა და ამ საქმეს პირველ რიგში ხორცს ვასხამდით ჩვენ, პოეზიის ახალი და ახალი თაობები, მათ შორის „შემარცხვენები“, „ფუტურისტები“. სიმონ ჩიქოვანმაც, მიუხედავად იმისა, რომ „ცისფერყანწელებმა“, რომელთაც თავადაც მრავლად ჰქონდათ ლექსები „აქტუალურ“ თემებზე და მაინც ამ ლხინში თავიანთი საუკეთესო ლირიკული ქმნილებები წაიკითხეს, წარმოთქვა არა რომელიმე თავისი „უიდეო“ ლექსი, არამედ მისი ახლადშექმნილი „ხევსურული ძროხა“.

– ყანწიო! – დაიძახა ჯიქიამ და

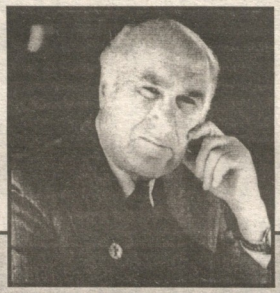

მწერალთა კავშირის ბაღში. სხედან: ალექსანდრე ქუთათელი, ირაკლი აბაშიძე, კონსტანტინე გამსახურდია, დევნა შენგელაია, ალიო მირახულავა; დგანან: მიხეილ მრევლიშვილი, ლამროსი კალანდარაძე, სერგი ჭილაია, გრიგოლ აბაშიძე, ოთარ ჭელიძე, ალეკო შენგელია. 1952 წ.

ბაბრაელება. დასაწყისი იხ. „სრ“ 338-345.

იხ. „სრ“ 338-345.

მუსიკა

საშობაო ტრადიცია გრძელდება

თბილისის გოეთეს სახელობის ინსტიტუტში კლასიკური მუსიკის საღამო გაიმართა. აქ კულტურული ცხოვრება ჩვეული ტემპით მიმდინარეობს: საკონცერტო საღამოები, ფერწერული თუ ფოტოგამოფენები, კონორტროსპექტივა, ლიტერატურული საღამოები, შეხვედრები ახალგაზრდა ხელოვნებათან. საშობაო საკონცერტო გრადიციას აქ ინსტიტუტის დაარსების დღიდან ჩაეყარა საფუძველი. ამჯერად გოეთეს ინსტიტუტმა შავლეგ შილაკაძის კამერულ ორკესტრს „კონზერგინო თბილისს“ უმასპინძლა. ოთხი პირველი ვიოლინო, ოთხი მეორე ვიოლინო, ორი ჩელო, ორი ალტი და ერთადერთი კონტრაბასი შეადგენდა კამერულ ორკესტრს, რომელთაც მოგვიანებით დასარტყამი ინსტრუმენტიც შეუერთდა.

დამსწრე საზოგადოება პროგრამის გაცნობის შემდეგ სადირიჟორო პულტთან ორკესტრის სამხატვრო ხელმძღვანელს შავლეგ შილაკაძეს ელოდა, თუმცა აღმოჩნდა, რომ პროგრამაში შეცდომა იყო – ამჯერად ორკესტრს შავლეგ შილაკაძის ვიქმა გიორგი შილაკაძემ უდირიჟორა. ახალგაზრდა დირიჟორმა საღამო არქანჯელო კორელის სპეციალურად შობის დამეს შესასრულებლად დაწერილი ნაწარმოებით „კონსერგო გროსი“ გახსნა. ბაროკოს ეპოქის ხევდიანი მუსიკა „გოეთეში“ ოჯახურ მუსიკირებას მოგაგონებდათ. იტალიელი კომპოზიტორის შემდეგ გეორგ ფრიდრიხ ჰენელის „კონზერგო გროსი“ მოეისმინეთ. მას შისტაკოვიჩის „შერახ-კეარტეტ“ მოჰყვა. საკონცერტო დარბაზში ნამდვილი მელოშანები იყვნენ შეკრებილნი, ამიტომაც იქ მყუდრო მუსიკალური აგმოსფერო სუფევდა. საღამო მოცარტის ნაწარმოებით „ხერენადა პაგარა ორკესტრისათვის“ დასრულდა.

კამერული ორკესტრი „კონზერგინო თბილისი“ საშობაო საღამოებს აგრძელებს. გუშინ, 25 დეკემბერს ევანგელისტურ ეკლესიაში მათი მუსრულებითა და შავლეგ შილაკაძის დირიჟორობით იოჰან სებასგიან ბახის „საშობაო ისტორია“ აჟღერდა.

საქინფორმი.

დღეს

პრემიერაა

ახვეტელის თეატრში დღეს სპექტაკლის „საახალწლო ნაძვის ხის ისტორია“ პრემიერა გაიმართება.

როგორც „ინტერ-პრესს“ თეატრის მენეჯერმა ლეკა კაკულიამ განუცხადა, სპექტაკლის რეჟისორი და ავტორი ოთარ ბაღათურიაა, რომელმაც „საახალწლო ნაძვის ხის ისტორია“ ახალი ინტერპრეტაციით დადგა.

სპექტაკლში ნუგზარ ხიდურელი, მამუკა მაშავრიშვილი, ვაჟა ციცისაშვილი, ზვიად მებაღიშვილი, დათო წიქარაძე, თამარ ბეკუაშვილი, რუსუდან ლორია და ნაგო ფუტკარაძე მონაწილეობენ.

„სპექტაკლი ეკოლოგიის თემატიკაზეა შექმნილი და სასიამოვნო სანახავია როგორც ბავშვებისთვის, ასევე უფროსებისთვის“, – აღნიშნა კაკულიამ.

ინტერ-პრესი.

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

ჩვენი კერპები

ჟან მარე — გამოჩენილი ფრანგი მსახიობი, რამდენიმე თაობის კერპი, ღრმა სიბერემდე რჩებოდა მამაკაცური იდეალის განსახიერებად მისი ნიჭის უამრავი თაყვანისმცემლისათვის მთელს მსოფლიოში. 2003 წლის დეკემბერში მას 90 წელი შეუსრულდებოდა.

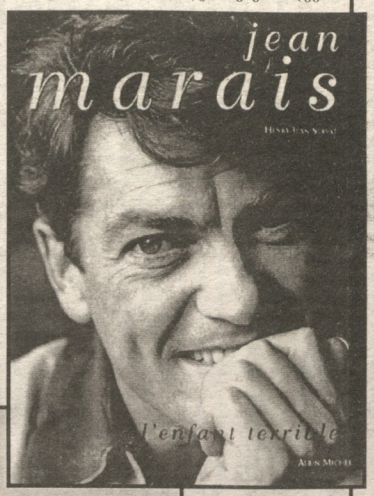

„ტანჯვა ნორმალური საზღაურია უსამართლო და შესანიშნავი ბედისთვის“

ჟან მარეს დაბადების 90 წლისთავისათვის

პატარა ჟანოს სული

ვალრის. პატარა პროვინციული ქალაქი სამხრეთ საფრანგეთში. ფუტგივალებით განთქმული კანიდან სულ თხუთმეტი წუთის სავალზე მდებარეობს ეს ნამდვილი მეთუნეთა ქალაქი: ყველგან ნახავთ კერამიკულ ნაწარმს – პატარ-პატარა კერძო მაღაზიებში, გალერეებში და უბრალოდ, ქუჩებში. უურეტენიო თიხის ჭურჭელი ამშვენებს ქალაქის ცენტრს. ადგილობრივი მეთუნეები, ყველა თავისი გემოვნებით და მანერით ქმნიან თიხისგან „ჩვეულებრივ სასწაულს“. ვერსად ვერ ნახავთ ასეთ მრავალფეროვან ფორმებს, ორნამენტებს, ნაირფერ ჭიქურს. აქ სრულიად განსხვავებული აგმოსფეროა, განსაკუთრებული ენერგეტიკა სუფევს. ვალორისი იმიდავს შემოქმედ ადამიანებს, იქ ცხოვრობდა და მუშაობდა პიკასო. ამ ქალაქში იმყოფებოდა კოქტო. უყვარდა აქ ჩამოსვლა 40-60-იანი წლების ფრანგული კინოს ლეგენდას, შესანიშნავ მსახიობს, ჟან მარეს, რომელიც გაიგებოდა თიხაზე მუშაობამ და ქანდაკებამ, და ამ პატარა ქალაქის საპატიო მოქალაქეც კი გახდა.

ბედმა უსვამდა დაჯილდოვა მარე. მას ათასი ნიჭის მქონე ადამიანს უწოდებენენ, იგი იყო შესანიშნავი მსახიობი, ჯასკადიორი, მხატვარი, დეკორატორი, დიზაინერი, ეკრანიკოსი, მოქანდაკე, მწერალი. და ეს სრული ნუსხა როდი გახლავთ... ბუნებამ იგი, ასევე დაჯილდოვა ჩინებული გარეგნობით, დიდი ფიზიკური ძალით, კეთილშობილი სულით, მიზანდასახულობით. იგი იყო მეოცნებე და ერთგული, უბრალო და თვითკრიტიკული, მამწლობი და გულუბრყვილო ადამიანი. მასზე წერდნენ: „ეგზაბნეული ბავშვის სული, რომელმაც ათლეტების სხეულში დაბუდა“. მარე არ უარყოფდა: „მე ხომ მსახიობი ვარ, მსახიობი კი, ღრმად მოხუცებულიც, ბავშვად უნდა დარჩეს“. ჟან მარემ ხანგრძლივი და ძალზე ნაყოფიერი ცხოვრებით იცხოვრა: მას იღებდნენ კინოში, თამაშობდა თეატრში, ხატავდა, ძერწავდა და ბოგჯერ მღეროდა კიდეც. მას აინტერესებდა ყოველივე ახალი, აქამდე უცნობი, იდუმალი. ხანდამელ ასაკში გიიგაცა ქანდაკებამ, აპირებდა მომავალში ქვაზე მუშაობასაც. მას სურდა ცხოვრებაში ბევრი რამ მოესწრო, ბევრისთვის მიეწია, და ამიგომ, რა საქმესაც კი მოჰკიდებდა ხელს, ყველაფერი გამოსდიოდა. ჟან მარეს უყვარდა სიცოცხლე და შეეძლო ტკბობა ყოველივე იმით, რაც მის ირგვლივ ხდებოდა. შეუძლებელი იყო, რომ მის გვერდით მყოფნი არ მოქცეულიყვნენ მარეს, ამ მომხიბლველი ადამიანის ტყვეობაში. იგი გამოასხივებდა სიმშვიდესა და კეთილმოსურნეობას, ბევრისთვის კი იყო ბედნიერი ადამიანის განსახიერება. და მართლაც, მისთვის დასმულ კითხვას: „თქვენ ბედნიერი ხართ?“ – ყოველთვის მოჰყვებოდა დადებითი პასუხი. ჟან მარე თავს მიიჩნევდა ბედისგან დაუმსახურებლად განებივრებულ ადამიანად და ამის გამო გარკვეულ სინდისის ქენჯნასაც კი განიცდიდა. იგი არასდროს უჩიოდა ბედის ჭირვეულობას, მდუმარედ და ღირსეულად იღებდა ყველაფერს, რასაც აძლევდა ან არმევდა მას ცხოვრება. სიცოცხლის უკანასკნელ წლებამდე ჟან მარე თამაშობდა თეატრში და მას იღებდნენ კინოში. როცა ეკითხებოდნენ, სურდა თუ არა რაიმეს შეცვლა თავის განვლილ ცხოვრებაში, იგი პასუხობდა, რომ სურდა კიდევ ერთხელ ეცხოვრა იმ ცხოვრებით, რომლითაც მუდამ ცხოვრობდა.

ბავშვობა შერბურში

ჟან მარე დაიბადა 1913 წლის 11 დეკემბერს შერბურში, ეიტერინარი ექიმის ოჯახში, თუმცა მამა თითქმის არ ახსოვდა: მშობლები გაიყარნენ, როცა იგი 5 წლის იყო. ჟანის დედა მისი უფროსი ძმის აღზრდა მძიმე ტვირთად დაეწვათ დედას, ბებიასა და დეიდას. ჟანი თავისი ბავშვობიდან მოდიოდა და მთელი ცხოვრების განმავლობაში არ ულალატია თავისი ბავშური ოინებებისა და სიყვარულისთვის. იგი იყო ემოციური, მგრძნობიარე ბავშვი. როცა 4 წლისა პირველად მოხვდა კინემატოგრაფში, პატარა ჟანმა მსახიობობაზე დაიწყო ოცნება. იგი აღმერთებდა მუნჯი კინოს ვარსკვლავებს – პირლ უაიგს, დუგლას ფერბენქსს, მერი პიკფორდს – და ოცნებობდა, ოდესმე შეხვედროდა უაიგს. მისი თავბრუდამხვევი გრიუკების ყურებისას, ბიჭს აღგაცებისგან სუნთქვა ეკვროდა. მრავალი წლის შემდეგ, ამერიკაში ეს შეხვედრა შედგა, მაგრამ მარეს დიდი იმედის გაცრუება ელოდა. ჭკნობაშეპარული მსახიობმა აღიარა, რომ ყველა გრიუკს მის ნაცვლად დუბლიორები ასრულებდნენ.

ჟან მარეს ცხოვრებაში დიდი როლი შეასრულა მისმა დედამ, რომელსაც ბავშვობაში იგი აღმერთებდა. ჟანის დედა იყო ლამაზი, თავნება, ენაკვიმაგი, არგასტენი ნიჭის მქონე ქალი. მას უყვარდა თავისი შვილები, მკაცრი და სამართლიანი იყო: როგორც ჟანი იხსენებს, დედა ცდილობდა თავისი ბიჭები გაეზარდა ნამდვილ მამაკაცებად, მგკიეე და შეუპოვარ ადამიანებად. მაგრამ ეს ქალბაგონი დიდი ავანგიურისტიც იყო და ამიგომაც ვერ შეძლო გამხდარიყო თავისი შვილებისთვის ნამდვილი კეთილი ანგელოზი. ქალბატონი მარე პროფესიონალი თაღლითი და ქურდი გახლდათ: ქურდობდა მდიდრულ მაღაზიებში და ასეთი გზით შოულობდა ლუკმაპურის ფულს. ჟანი გულის სიღრმეში დიდად განიცდიდა დედის ასეთ საქციელს, თუმცა, კრინგს არ ძრავდა, ვერ ბედავდა მის გაკიცხვას, მხოლოდ ცდილობდა ეშოვა რაც შეიძლება მეტი ფული, რათა დედას დაენებებინა თავი „საქმისთვის“. მაგრამ ეს მაინც გრძელდებოდა. დედა-შვილს შორის ხშირად ხდებოდა კონფლიქტი, რის გამოც ორივე, შემდეგ, უბედურად გრძნობდა თავს. საპყრობილეებში პერიოდულად ყოფნის გამო, დედა დროდადრო ქრებოდა მისი ცხოვრებიდან, თუმცა, მაინც ცდილობდა შეესრულებინა მთავარი როლი თავისი ეპიას ბედში. მას ეგოისტურად უყვარდა შვილი, უმოწყალოდ აკრიტიკებდა ყველა მის მეგობარსა და ახლობელს, უკრძალავდა მამასთან შეხვედრას.

„ნუთუ, ჩემი ცხოვრება დაემსგავსება უნაჭო ბულვარულ რომანს? რა გააკეთა დედაჩემმა იმისთვის, რომ დამხმარებოდა ცხოვრებაში? თავისი ტირანული სიყვარულით იგი არათუ დამეხმარა, არამედ – პირიქით, ყოველივეს მცდარ გზაზე მაყენებდა. მას არ შეეძლო, არ სურდა ყოფილიყო ბედნიერი. იგი თვით ბედნიერების აგმოსფეროს ვერ იგანდა მაშინაც, როცა იღბალი კარს მიუკაკუნებდა“, – წერს ჟან მარე თავის მოგონებებში.

სკოლის წლების გახსენებისას, მარე თავის თავს უწოდებს ანგელოზის სახიან „პატარა ურჩხულს“. მღეკენერგია მოსცენებას არ აძლევდა ბიჭს, იგი ცდილობდა ყოფილიყო მფოთისთავი, უხეში, ბევრს ჩხუბობდა, ერთი სიგაყვით, აკეთებდა ყველაფერს საიმისოდ, რომ მასწავლებლებს საყვარელი მოსწავლე არ გამხდარიყო, ცუდად სწავლობდა, გამოირჩეოდა მხოლოდ ფიზკულტურის გაკვეთილებზე და დეკლამაციაში, რადგან სჯეროდა, რომ ეს ძის მომავალ პროფესიას – მსახიობობას წაადგებოდა. „მაგრამ მასწავლებლებს მაინც ვუყვარდი“, – იხსენებს მარე. იგი მეგად მომხიბვლელი ბიჭუნა იყო მაშინაც კი, როცა თვითონაც არ სურდა ეს. უკვე როცა დავაკაცდა, მარეში იმძლავრა სამართლიანობის გრძნობამ, რომელიც მასში იმთავითვე იყო ჩადებული. მას უკვე სურს, რომ ირგვლივმყოფთ მოსწონდეთ იგი, მეტ ინტერესს იჩენს სწავლისადმი. ბიჭს სურს განაგრძოს სწავლა, მაგრამ უკვე შეუსრულდა 16 წელი და უნდა დაიწყოს ფიქრი ლუკმაპურის შოვნაზე. ჟანი ამის თქმას ვერ უბედავს დედას და ბეჭიას და იწყებს მუშაობას ეეგირდად ქარხანაში, შემდეგ ფოტოგრაფთან, თუმცა, ერთი წუთითაც არ ავიწყდება, რომ მსახიობობაზე ოცნებობს.

შეხვედრა კოქტოსთან

1931 ორჯერ აბარებს გამოცდებს და ორჯერვე იჭრება – ჯერ თეატრალურ სასწავლებელში, შემდეგ კი დრამატული ხელოვნების სკოლაში. მაგრამ მარეს სწამს თავისი ბედის ვარსკვლავის და გულს არ იგეს, აბარებს ცნობილი მსახიობის შარლ დიულენის კურსებზე. სწავლის საფასურის გადახდის ნაცვლად იგი დიულენის თეატრში მუშაობს სტაგისგად. დიულენი კმაყოფილია ბეჯითი მოსწავლით, მაგრამ მასში ვერ ხედავს მკაფიო ნიჭით დაჯილდოებულ პიროვნებას.

იღბლიანი შემთხვევის წყალობით, მარე 1937 წელს შეხვდა ჟან კოქტოს ახალგამზრდულ სპექტაკლში „ოიდიპოს მეფე“. დიდი პოეტი, დრამატურგი, ესეისტი იყო სწორედ ის ადამიანი, რომელიც ასე სჭირდებოდა მარეს. კოქტო დაინტერესდა ამ ახალგაზრდა კაცით; თეატრით თავდავიწყებული ბგტაცება, კეთილშობილება და ჭაბუკის ომმხიბვლელი გარეგნობა აჯადოებს მას.

ვინ უწყის, როგორ წარიმართებოდა ჟან მარეს შემდგომი ცხოვრება, ამ ორი ადამიანის ბედი რომ არ გადაჯაჭვულიყო. მარე ყოველთვის უწიოდა იმას, რომ არ ჰქონდა საკმარისი განათლება, და კოქტო – ეს საოცრად ნიჭიერი, ნებისმიერ სფეროში ერუდირებული და უსაზღვრო ფანტაზიის მქონე ადამიანი – მისთვის გახდა არა მარტო ახლო მეგობარი, არამედ მასწავლებელიც. კოქტო ეთაყვანებოდა ჟან მარეს და სურდა მისთვის შეეცვალა მამა და დედა. ისინი 26 წლის განმავლობაში მეგობრობდნენ და ამ დროის მანძილზე არ ყოფილა ერთმანეთისადმი უნდობლობის ან წყენის თუნდაც ერთი შემთხვევა. ეს იყო ორი დიდი ადამიანის შესანიშნავი მეგობრობა.

ჟან მარემ შთაბეჭდა კოქტო ისეთი ფილმების შექმნისათვის, როგორიც არის „მარადიული დბრნუნება“, „ლამპიშანი და ურჩხული“, „რეი ბლაზი“, „ორფეუსი“, ეს ფილმები გახდა ფრანგული კინოს კლასიკა, მარეს მოუხვეჭა სახელი და შესძინა რომანტიკული გმირის ამპლუა.

(ბაბრაკელება იქნება).

საშობაო ექსპოზიცია „კოპალაში“

ბამმორის თბილისს სადღესასწაულო განწყობას საახალწლო გამოფენები უქმნის. გალერეა „კოპალა“ დამთვალიერებელს ულამაზეს საჩუქარს სთავაზობს.

ექსპოზიციაზე ფერწერა, გრაფიკა და ქანდაკებაა წარმოდგენილი. ცნობილი მხატვრების ბურაბ ნიკარაძის, პეტრე ბლიოტკინის, ირაკლი სუთიძის ფერწერული ტილოების ბევრდით თამამეკნდავად გამოიყურება სოფო კოპალეიშვილის დეკორატიული მხატვრობა – ნაძვის ხის სათამამოები, რომლებიც გამოფენის საზეიმო ელფერს მატებს.

სოფო კოპალეიშვილმა მოსკოვის თეატრალური-სახმაგვრო სასწავლებელი დამთავარა. ცნობილი მეთოჯინე ლენა იაზიკოვას მოსწავლე ფერწერასა და აკვარელშიც მუშაობს. უცხოეთში, კერძო კოლექციებში მისი არაერთი ნამუშევარია დაცული, ერთ-ერთი კი „თეთრ სახლს“ ამშვენებს. ფერწერული ტილო ექვსი წლის წინათ მოსკოვში ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა ბილ კლინტონმა შეიძინა.

გამოფენაზე მისულთ სცენოგრაფი გოგი ალექსი-მესხიშვილის „წელწადის დრონის“ ხილვის სამუალებაც აქვთ, ნამუშევრები ნიუ-იორკის მეტროპოლიტენ ოპერისათვის არის შექმნილი.

პირველი იუბილე

წიბნის მაღაზია „პარნასი“ დღეს ერთი წლის იუბილეს აღნიშნავს.

როგორც „ინტერ-პრესს“ „პარნასში“ განუცხადეს, ხვალ სხვადასხვა ნომინაციებში გამარჯვებულები გამოვლინდებიან, მათ შორის, – წლის ბესსელერი, წლის გამომცემლობა, წლის ლიტერატურული პერიოდული გამოცემა და წლის მკითხველი.

ივნისლეზე „პარნასი“ ქართველ პოეტებსა და მწერლებს უმასპინძლებსა, რომლებიც სტუმრებს საკუთარ შემოქმედებას გააცნობენ.

საახალწლო საჩუქარი პატარებს

ისანი-სამგორის რაიონის გამგეობას საახალწლოდ დაგეგმილი აქვს, რომ სოციალურად დაუცველი ოჯახებისა და ობოლი ბავშვებისათვის განახორციელოს სხვადასხვა სახის ღონისძიება. კერძოდ, ისინი ეწვევიან სარეაბილიტაციო ცენტრებს „სათნოებას“, „ლამპიონს“, „მომავლის სახლს“ და იქ მყოფ პატარებს საახალწლო ნობათსა და კტკბილეულს გადასცემენ.

კლიპი – „ისევ მშორდები“

კინოოპერა „რუსთაველი“ მოღვრალ კახა ცისკარიძის კლიპის პრეზენტაცია გაიმართა. რეგრომუსიკის მოყვარულთ კახა ცისკარიძემ შესთავაზა უბერებელი „ისევ მშორდები“. ჯანსულ ჩარკვიანის ლექსზე შექმნილი არჩილ კერესელიძის სიმღერა ყველა თაობას კარგად ახსოვს, რომ მისი უბადლო შემსრულებელი მედეა ძიძიგური იყო...

როგორ მიიღეს საზოგადოება ახალ ინტერპრეტაციას, დრო გვიჩვენებს.

„ბარგ-იმედი“ უახლოეს მომავალში კიდევ ოთხ კლიპს წარმოგვიდგენს, რომელთა გადაღებებიც მიმდინარეობს.

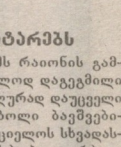

ინფორმაციები მოგვაწოდეს: საქინფორმი და ინტერ-პრესმა.

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

• საშობაო მესა წმინდა პეტრეს ტაძარში
• ამერიკის ხელისუფლება შესაძლო ტერორისტული აქტებისათვის ემზადება
• ახალი მსხვერპლი ბაღდადში

იოანე პავლე მეორემ მსოფლიოს ხალხებს მშვიდობისა და თანხმობისაკენ მოუწოდა

რომს პაპმა იოანე პავლე მეორემ კრაფიკული საშობაო ეპისტოლეთ ანგელოზი ეუბნებოდა ბეთლეემელ მოიმეებს, ეს ბმარება დარბ თანამემამულეებს.

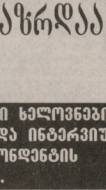

რომელ ეუბნებოდა ანგელოზი ბეთლეემელ მოიმეებს, ეს ბმარება ეს ეუბნებოდა ნაწარმოები.

**– ეს ეუბნებოდა ეს ეუბნებოდა ეს ეუბნებოდა

ბაგნილვა

სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის პროექტის ამ სახით მიღება დაუშვებელია

*5. პასპორტებრძან დაუფიქსა სხსკ-ის ნისკვის და ეს ეხება ორა ბარგო ობის, რომ სხსკ-ის ეს პროექტი გაფიფილი არაა ბოგად ფ ეკერძო ნაწილად, დ, რომ მისმი გამოკვეთილი არაა პროცესის ხაკადები, არამედ იგი ეხება ადეკეკეული ნორმების ეხინგეროდ განლაგებასაკენ ფ. შეიძლება თქვენს, რომ მაგრამ ხინ ნაწილ ხანონიერ ხაპროცესო ნორმებეკ ეროობეს ეროობეკ ეროობეკ ეროობეკ

მოვლენის წინ

ხვალ, 27 დეკემბერს, ქართველი მუსიკოსები თავს მეიოჯიის საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის მორიგ ყრილობაზე. სამოცდაათ წელზე მეტი ხნის წინათ დაარსებულ ამ კავშირში, სადღეისოდ 115 წევრია გაერთიანებული, მათგან 22 მუსიკოსი უცხოეთში მოღვაწეობს. ასევე ალიფუთალ კომპოზიტორები მეფიქ ფიქნენ ქართველი კომპოზიტორები (დიმიტრი არაყიშვილი, მაჭავა მშვილაძე, ალექსი მაჭავარიანი, სულხან ცინცაძე, ბაა ყანჩელი, სულხან ნასიდე, ნოდარ გაბუნია და სხვები) და მემოქმედებთა ცხოვრებაც შეგ-ნაკლებად მიმეკვლიოდა ღროის ფიანლი.

ახალმა ღრომ და ახალმა ეკონომიკურმა პირობებმა ამ შემოქმედებათა ორგანიზაციას (თავ-ხედომარე ეგაჯ ამარაშვილი) გაუუნია უამრავი პრობლემა, რომელთა მოუგვარებლობა, ცხადია, ბა ხაარსენოდა, სამუშაოდ, სამოცდაწელ. ეკონკურეული შემეფილოლა ერთ ღღეში არ ალმნება და ის საყოველთაო მრუნეის ხაგანი ენდა ფაოს, მთა მთრის თანამედროვე ხელოვნებაც. თუ ამ უკანასკნელს ხელშეწყობა არ ეუნა, ვამშიაბ, ჩვენ მიმავალ თაოობის ცაა საკაეი ალრეული ეეწნეთ. ჩვენნაგნ ეანსხეულებათა ილპოლეკეი ეოოსხალ შემოქმედთ, ეეწნოსეკეს ,,ეეროეეულ საკანონის" ეწოოეეეს. ღღეეს ეეეეეეოა, რომ შემოქმედეთ ბითთ კეეეთნა, რომლეს ანალოგიური ორგანიზაციეთ მოეეე ეეეელაბეეთ მსოფლიოში არსებობენ, ჩვენს ქეეეანაში, ეწნნარეკნეთ, სოციალურად დაეეეეეე

საქართველოს რესპუბლიკა
№ 346. პარასკევი, 26 დეკემბერი, 2003 წელი

ალბომი

ქველას რაიმე აქვს სახსოვარი

საქართველოს. ეროვნული გვარდიის წევრი, ვალეკო ჯუფლის თანამებრძოლი, ქარფელი რაიონის სოფელ ცცრონისის მკვიდრი მიიღო ავანესე ეკ ჭილაძეს (შუაში) თავის მეგობრებთან ერთად. გასული საუკუნის 20-ანი წლები.

სურათი მოგვაწოდა მერაბ ჭიდლაძემ.

ლიმილის ლოზა

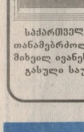

სრულიად რუსეთის „სამოგორნის" სახელმწიფო მეცნიერო-ლვლევითი ინსტიტუტის მეცნიერთა-ნამშრომლებმა სუფთა ახლახან მნიშვნელოვანი ფენომენი აღმოაჩინეს. კერძოდ, დადგენილს — თვითნახადი არაყი ადამიანისთვის გაცილებით უფრო სასარგებლოა, ვიდრე ანქიმდე ეგონა. ოფლმა, მეორე ფიქრის შემდეგ, არა მხოლოდ ქალები უფრო ლამაზები ხდებიან, არამედ — მამაკაცები გაცილებით ჭკვიანი ჩანან.

* * *

თუ ვალიარებთ, რომ რუსეთში ორი უზენაესებია „სამოგორნის" სახელმწიფო მეცნიერო-ლვლევითი ინსტიტუტის მიერ პირველის დაცილებად უნდა ვალიაროთ.

* * *

ფაფუაშა დედაკაცმა პატარა ბიჭი მიიხმო და ეკითხება:

— ამ ტაბურეთ მეორე ქუჩაზე ვიყავ?

ბიჭმა ათასალი ნაათვალი ერა ქალი და ეუბნება:

— რა გითხრათ, დეიდა... ბუნება თავითი დატბორეთუმა მანქანამ გასელა მოახერხა.

ეპიგრამა

ფიქრები სიჩუმეში

ალექსები — დედი და თეთრი ყვავილოუნი
მზის ამოსულისას ვაჩუქე ზეცის — სევდა — შენნოის ავეკროზეი..."

ბერიშვილ კრებული „სიჩუმე მზეში" თამარ ბალმშეკალაშვილის ლექსების სამყაროში სახეკიალილ ბეგზეკვეს. ამ ბეგმე შეკეზდეკა ბოდისს წმინდა ნინოს სავანე, ამბალეების დიდებული ბაბარი ქინიაში, „ეფრაფლოვან ტყეში", ბერიკაფლის ბაღში, ეთამანი, მეცო, მეხეთის ჯვარი, შუამთა.

„ზემო სამშობლოვ, ეხამარილოს ბარ-ზეიმში
ზენ ისეთი ნათელი ხარ, როგორც ბაბრის ეზოში
ბროწეულის წოთელი ყვავილი, ზეციდან, ზეციდან რომ ამოსულა
მეზებეკეა სიყოცხლის ზეიმი..."

პარმონია, რომელიც ამ ლექსებშია, სულიერ სიმშვიდეს ეზიარებს. ფიქრი ეთმიანი, ფიქრი ეთმიანი, ფიქრი ეთმიანი,